

Sygn. akt V CNP 70/07

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi Z. S. i A. S.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Okręgowego w J.
z dnia 22 stycznia 2007 r. w sprawie ze skargi dłużników Z. S. i A. S.
przy uczestnictwie W. S.
skarga na czynności komornika,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 czerwca 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Prawomocnym postanowieniem z dnia 22 stycznia 2007 r. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie dłużników A. S. i Z. S. na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 12 października 2006 r. w sprawie ze skargi na czynności komornika.

Uczestnicy postępowania [...]w dniu 12 lutego 2007 r. wnieśli skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wskazanego wyżej postanowienia Sądu Okręgowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje obligatoryjne zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Wymaganie to ma charakter konstrukcyjny, w związku z czym skarga wniesiona osobiście przez stronę niebędącą sędzią, prokuratorem, notariuszem, profesorem lub doktorem habilitowanym nauk prawnych, adwokatem, radcą prawnym, radcą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (art. 87¹ § 2 k.p.c.) jest dotknięta tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych (art. 130 k.p.c.) i podlega odrzuceniu a *limine*. Wniesiona skarga sporządzona i wniesiona została osobiście przez uczestników postępowania, a zatem bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego.

Ponadto skarga nie spełnia wszystkich wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Z przedstawionych przyczyn skarga jest niedopuszczalna, ponieważ zawiera nieusuwalne braki. W konsekwencji należało ją odrzucić (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).